

CLUB DE LECTURA DE TEATRE

**BIBLIOTECA ARMAND CARDONA TORRANDELL
VILANOVA I LA GELTRÚ**

PROGRAMACIÓ : febrer 2010

Les falses confidències

Biblioteca Armand Cardona Torrandell

c/ Menéndez y Pelayo, 15 – 17

08800 Vilanova i la Geltrú

tel 93 815 91 21

fax 93 815 80 29

a/e: b.vilanovag.act@diba.cat

www.vilanova.cat/biblioteques

www.vilanova.cat/blog/armandcardona/

Horari:

Matins: de dimarts a dissabte de 10.00 a 14.00 hores

Tardes: de dilluns a divendres de 16.00 a 20.00 hores

dissabtes: de 17.00 a 20.00 hores

de *Pierre de Marivaux*

L'autor: Pierre de Marivaux

Nascut a París el 4 de febrer de 1688, Marivaux provenia d'una família de Normandia de la qual sortiren diversos senadors. Es formà a la ciutat de Riom, on estudià a la Congregació de l'Oratori de Sant Felip Neri. El seu objectiu era seguir el camí del pare i estudiar lleis a París, però la seva assistència al saló literari de Madame de Lambert el féu iniciar en el preciosisme social i cultural i abandonar la seva pretensió per dedicar-se a la literatura. Dades importants de personatges coetanis: el 1673 mor Molière; el 1691 neix Voltaire; el 1707 neix Goldoni. Va morir el 12 de febrer de 1763.

Obra

Marivaux escriu durant l'Antic Règim però no n'és representant ni servidor. El seu teatre prefigura la modernitat a través de la visió positiva que ofereix de personatges no aristocràtics com ara els criats i també a través d'un incipient feminisme *avant la lettre*. Té de contemporani a més el fet que, mitjançant jocs màgics molt delicats, esdevé transgressor de costums i estereotips, i que se serveix de la intriga amorosa i galant per expressar crítica social i moral. La seva font principal d'inspiració és la *Commedia dell'arte* italiana, de la qual pren fins i tot el nom del servidor, Arlequí.

Quant a l'estil, els textos de Marivaux es caracteritzen per la riquesa formal i per uns combats lingüístics refinats al més pur estil rococó. L'autor es complau en una sofisticació aparentment anodina: els

seus personatges no tenen cos, només discursegen i subverteixen el món a còpia de mentides i acudits. Aquest estil fou la causa que el seu coetani Diderot encunyés el terme *Marivaudage* per fer referència al refinament, a la subtileza, a la delicadesa, a la matisada elegància de l'expressió amorosa, a la xerrameca incessant sobre els sentiments a les seves obres. Amb el temps, *Marivaudage* va anar sumant el sentit de ranci, de passat de moda, de refinament ornamental i superficial rococó. A això cal afegir-hi que la fama de Marivaux com a home de teatre i com a escriptor sempre es veié enfosquida per la figura del seu compatriota Molière. Per això la crítica l'oblidà fins ben entrat el segle XX, quan el seu teatre recuperà el seu lloc.

Entre la seva obra dramàtica destaquen *L'illa dels esclaus* (1725), *El joc de l'amor i de l'atzar* (1730) i *El triomf de l'amor* (1732).

Algunes expressions del segle XX sobre el teatre de Marivaux

Deia un actor francès: "*No passa res fora de les paraules, i alhora les paraules expressen una cosa diferent d'allò que diuen.*" "*Et trobes jugant amb mots corrents, però que ja no tenen el mateix sentit, el sentit s'ha afeblit.*"

I un director alemany: "*El problema és dirigir uns actors per interpretar uns personatges que tenen relacions imprevisibles, inexplicables, sense continuïtat psicològica, sinó giravolts gairebé cada minut. Marivaux practica el moment teatral pur.*"